

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. III. Christiformitas cum puero lesv in simplicitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

CAPUT III.

*Christiformitas cum puero IESV
in simplicitate.*

§. I.

SAPIENTIA patris in carne nostra sapientiam carnis & hujus mundi quæ inimica est Dei, elisit infantili simplicitate. *Quod enim stultum est Dei, sapientius est hominibus.* Ille infans in cunis vir est, tam rationis compos matris in gremio jacens, quàm sedens Patris in solio; & vagit tamen, & se constringi finit fasciis, & natus ab æterno de corde patris, renatus est denuò in plenitudine temporum de utero matris, & quasi modò genitus infans, sine dolo lac concupiscit. Hæc porrò infantilia non fictè ac in speciem, sed verè ac seriò exequitur. Sic sic renasci denuò, & pueros effici non sensibus, sed malitia Christiformitatis amatores necesse est in simplicitate cordis fiant rectè scientes bonum & malum, sicut Emmanuel nobiscum
Deus,

Deus, qui butyrum & mel comedit, ut sciat reprobare malum & eligere bonum, quales per fatuam arrogantiam homines primitus esse voluerunt serpentis instinctu, sed non valuerunt. Tanti est apud Christum ea mentis infantia & simplicitas, ut nisi renato & parvulo patere cœlum velit nemini. Quin ob hoc ipsum propositum laudat Patrem: *Confiteor, inquit, tibi Pater Domine cœli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis; ita Pater, quoniam sic placitum fuit ante te.* Adhærescat ergo fidelis uberibus matris Ecclesiæ, & quidem clausis proprii iudicii quantumvis obluētantis oculis, captivans illud in obsequium fidei. lactentes claudere oculos solent, neque quod sugunt, cernunt: bibat salutare doctrinæ lac ex ambobus novi ac veteris testamenti uberibus ab Ecclesia propinatum, concupiscat lactescentem nobis sapientiam, sequatur fiden-

fidenter matrem ducem quocumque illa duxerit. Quid? si rusticus, etiam puer parvulus iter tibi peregrinanti indicet, credis, & fœminæ credis te legitimum asserenti, tu Ecclesiæ sponsæ Christi, Deoque ipsi credere cunctaberis? in homine carnali tota regula intelligendi est ipsa consuetudo cernendi: plus tribuit oculo quàm oraculo, id est carnis sensui quàm verbo Dei; at in homine Christiano & spirituali sola regula judicandi est certitudo credendi. (a) Nobis curiositate non opus est post Christum IESUM, nec inquisitione post Evangelium; curiositas reum efficit peritum. (b) Qui fidem quærit, rationem non quærit, considera quod voceris fidelis non rationalis, & accepto baptismo, hoc dicimus fidelis est) quid ergo noxia curiositate mysteria discutis, prius volens intelligere ordine præpostero

L quàm

(a) Tert. S. Zeno. (b) Chrysol. Aug. ser. de Trin, 2, 37. de temp.

quàm credere? *Intellectus bonus omnibus facientibus eum.* (c) Quid Athenis, & Jerofolymis, quid Academiae & Ecclesiae? nostra institutio de porticu Salomonis est, quæ monet Deum in simplicitate cordis quærendum.) (d) *Cum simplicibus enim sermocinatio ejus:* Et si oculus fidei tuæ, oculus Christianus fuerit simplex, totum corpus operum tuorum lucidum erit, non tenebris erroris, vel tortuosæ intentionis ambagibus obscurum: & sicut lucerna fulgoris fides illuminabit te. Quare dic hæretico, dic curioso, dic suggerenti fidemque tuam tentanti Dæmoni, qui maximi sunt hujus ætatis tyranni & persecutores, tu disputa, ego mirer, tu inquire, ego credam.) (e) Non est fides nostra superborum, sed humilium. Inclinate aurem vestram, inquit propheta, in verba oris mei. Ille piè attendit legem Dei & verbae-

jus,

(c) Ps. 110. (d) Tert. de pres. (e) Aug. adv. serm. 63, de verb. Dom.

ius, cuius aures inclinat humilitas,
non cuius cervicem erigit superbia.
Quod enim infunditur, concavo hu-
militatis excipitur, eminentia tumo-
tis expellitur. Denique Christi vox
est. (f) *Quomodo potestis credere, qui glo-
riam ab invicem accipitis?* Magna sanè
humilitas Fides, quam velut humanæ
mentis tributum exigat supremus spi-
rituum dominator, uti iudicium no-
strum liberi nempe arbitrii quo uno
gloriamur arcem, ultimumque amo-
ris proprii perfugium, fidei spontaneæ
captivitate dedamus illi, subdamusq;
ad verbum ejus. Hoc porro tributum
soli Deo debemus, eoque gloriosius
Deo quia soli debitum: quis enim
mortalium exigere valeat, ut dicenti
sibi sine fictione credatur? Atqui hoc
Deus non suo dumtaxat jure, sed me-
rito etiam nostro exigat in compen-
sationem acceptæ à nobis injuriæ, ut

L 2

tino

(f) *Ioan. 5. ad Phariseos.*

tino astu delusi & excæcati prodidimus hosti iudicii nostri arcem, fideiq; tributum pendimus, restituamus hæc supremo legitimoque Domino per sapientem stultitiam cæca fidei simplicitate benè oculati. Cæterùm cave hoc fidei tributum ad cuiusvis exactoris vocem exolveras: non debes illud homini, non Theologo, non Augustino, soli debes Deo per Ecclesiam exigenti. At in divortiis opinionum Ecclesiam distrahentium in partes, cui potius adhæresces? Petræ adhæresce, super quam fundata est Ecclesia, & adversus quam portæ inferi non prævalebunt. Quæ tandem illa? nil vera & Apostolica Ecclesia notius, posita est supra montem, & in vertice montium veluti Pharus naufragis conspicua, denique sedes Petri, ait B. August. in Psalmo contra partem Donati, ipsa est petra, quam non vincunt superbæ inferorum portæ. Quæ porro certum est ac indubitatum ab hac
pro-

proponi, credenda ea demum omnia,
solaque certò credenda sunt.

§. 2.

ATque hæc prima Christianæ simplicitatis elementa sunt: curandum verò præterea, ut ab illuminato fidei oculo humanæ sapientiæ fumus abscedat. Hac sapientia ficti, quales in omni professione, sunt velut Herodes, cuius persona hypocritæ designantur, dum fictè quærunt, invenire Dominum numquam merentur, dicunt enim & non faciunt, consentunt verbis se nosse Deum, factis autem negant. Quid verò isti, nisi chimæram somniant, dum Christianæ fidei simplicitatem cum humanæ sapientiæ subtilitate confœderare nituntur? Vulpes foveas habent, non Christus. Dura sed vera Herodis increpatio sic denunciata à Christo, dicite vulpi illi. Credere in Christum fides vocatur, difficile est, ut malè vivat qui benè credit, fides appellata est ab eo, quod

L 3

fit

fit, quod dicitur: duæ syllabæ sonant dum dicitur fides, prima syllaba est à facto, secunda à dicto: interroga ergo re, utrum credas, dicis, credo, fac quod dicis, & fides est,) cave linguam Christo, cor dones Diabolo. Ad fictos huiusmodi pertinent quotquot mundi honestatem potius quàm Christi, moribus suis inducunt, etiam illi, qui religioso clericaliue habitu, & externo vitæ cultu mentem sæcularem gerunt. Atqui corporis conversio si sola fuerit, nulla erit: forma siquidem conversionis est ista, (a) non veritas, vacuum virtute gerens speciem pietatis. Miser homo, qui totus pergens in ea, quæ foris sunt, & ignarus interiorum suorum, putans aliquid se esse, cùm nihil sit, ipse se seducit: sicut aqua effusus sum, ait psalmista, in persona hominum huiusmodi, & dispersa sunt omnia ossa mea, & alius quidam propheta: comederunt, inquit, alieni

10-

(a) Bern. serm. 2. de Quadrages.

robur ejus & ignoravit, exteriorem
quippe superficiem intuens, salva sibi
omnia suspicatur, non sentiens ver-
mem occultum, qui interiora corro-
dit: manet tonsura, vestis necdum mu-
tata est, jejuniorum regula custodi-
tur, statutis pfallitur horis, sed cor
longè est à me, dicit Dominus. Atten-
de ô fide solerter quid diligas, quid
metuas, undè gaudeas aut contriste-
ris, & sub habitu religionis animum
sæcularem, sub pannis conversionis
invenies cor perversum) (b) humilis
habitus, qui gestatur à talibus non
sanctæ veritatis est meritum, sed pri-
scæ vetustatis operculum veterem
hominem non exuerunt, sed novo
palliant) hic meritò quis Basilianum
illud celebratissimum impegerit: O
Syncretice & Senatorem exuisti, &
monachum non fecisti. Mirum quan-
topere Dominus Jesus ab hoc genere
hypocritarum abhorruerit. Audi il-
luma

L 4

(b) Bern. serm. 16. Cant.

luma

lum vā terrificum in capita hypocri-
tarum detonantem ? perpendo quo-
modo herodem patrem fugiat, filium
ejus Herodem alterum vulpem no-
minet, exprobrans homini particulari
vitium calliditatis, id quod mirere fa-
ctum aliās fuisse à Christo numquam,
qui usque adeò pepercit alienæ famæ,
ut ne Judæ quidem quidquam palam
objecerit. Quid quòd eandem vul-
pem suo in palatio Christus ne verbu-
lo quidem quantumvis rogatus dig-
natur ; adeo fictos execratur simplex
veritas. Ac meritò sanè, nam deride-
tur ab Herode ac Herodianis. Justi
simplicitas illuditur ut fatuus, inter-
rogatiunculis captiosis facile irre-
tiendus creditur, quasi mala, quæ
cogitabant illi, ignoraret. Nimi-
rum hoc ipsa est mundi sapientia, cor
machinationibus tegere, sensum
verbis velare, quæ falsa sunt, vera
ostendere, quæ vera sunt, falsa de-
monstrare, denique in speciem di-
vina

vina obire, proximum diligere, re
autem verâ nec obedire Deo, nec
eum in spiritu & veritate adorare;
proximum verò detractio, suspi-
cione, intentionis odiosa interpreta-
tione, & sexcentis malis at occultis
artibus velut sinuosis colubri volumi-
nibus circumveniendò illaqueare, cu-
niculis ejus famam fortunamque suf-
fodere. O Herodianos veste alba
Christum induentes, verè illudentes!
ô Judæo-Christianos litteram tenen-
tes, spiritum non habentes! ô tortuo-
sam Tartarei serpentis prudentiam.
O excordem duplicordiam! ponite,
(c) ô filii hujus sæculi ponite superci-
lium Pharisaicum & hypocrisim, este
simplices ut columbæ. Ne spiritu san-
ctificati dolum habeant, in columba
descendente super Christum demon-
stratum est: ne simplicitas frigida re-
maneat, in igne super discipulo signi-
ficatum est: sunt enim qui dicuntur
simplices & pigri sunt, vocantur sim-

(c) Aug.

L 5

pli-

plices, sunt autem segnes : non talis erat Stephanus plenus Spiritu sancto, simplex erat, quia nemini nocebat, fervens erat quia impios arguebat.) Este inquam simplices at ferventes, Este sanè & prudentes sicut serpentes, non sicut ille seductor Evangelicus (d) qui corporis periculo salvat caput, caput vestrum Christus est, Christi fides ac simplicitas, nolite temporalia præponere fidei vestræ, sed ea subditum læva sponsi erit sub capite vestro, & dextera ejus amplectetur vos.) (e) Imitamini sapientes Magos quorum fidei, ac simplicitatis devotio nobis proponitur in exemplo. A regia civitate ubi quærendum regem, conjectabantur ad Bethlehem villam parvulam diriguntur, ingrediuntur stabulum, inveniunt involutum pannis infantulum, non illis sordet stabulum, non pannis offenduntur, non scandalizantur lactentis infantia, procidunt,
vene-

(d) Aug. (e) Bern. Ser. I. Epiph.

venerantur ut regem , adorant ut Deum. Quid facitis ô Magi, quid facitis ? lactentem puerum adoratis in tugurio vili, in vilibus pannis ? Ergo ne Deus est iste ? Deus certè in templo sancto suo , in cœlo sedes ejus ; & vos eum quæritis in vili stabulo, in matris gremio ? quid facitis quòd & aurum offertis ? Ergo Rex est ipse ? & ubi aula regia ? ubi thronus ? ubi curiæ regalis frequentia ? nunquid aula est stabulum , thronus præsepium, curiæ frequentia Joseph & Maria ? Quomodo ita insipientes facti sicut viri sapientes , ut adorent parvulum despicabilem, tam sua ætate quàm paupertate suorum ? insipientes facti sunt ut fierent sapientes & prædocuit eos spiritus, quod postea prædicavit Apostolus, qui vult sapiens esse stultus fiat, ut sit sapiens ; quia enim per sapientiam mundus in sapientiâ sua Deum cognoscere non poterat , placuit per stultitiam prædicationis salvos fieri

credentes.) Ac videte quàm sapientes facti sunt isti insipientes. Herodis callidam sapientiam fallunt monitu, Angelinon reversi ad Herodem, sed per aliam viam redeunt in regionem suam. Vos ergo similiter ô prudentes sæculi, sic stulti estote ut sitis sapientes, & simplicitatis Evangelicæ & Angelicæ ductu in patriam cœlestem reversi Herodem tartareum astutum serpentem ludificabitis.

C A P U T III.

Christiformitas cum Puerio Iesu in puritate.

§. I.

SI pueri à puritate dicti sunt, quid puerio Iesu purius, seu corporis munditiem spectes seu cordis? (a) Neque enim peccatum commisit, neque contraxit. Quod ipse non fecerit, atas manifestat, quod non contraxerit multo certius probat Patris divinitas, integritas matris. Summus sacerdos est, quem nec super patre, nec super

(a) *Bern. Ser. I. Circ.*